

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-92(60)11/12/AK

Warszawa, dnia 15 czerwca 2012 r.

DECYZJA DNR-1/74/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16''), wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorcę „VELO” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 20 marca 2012 r. przedsiębiorca „VELO” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach („strona postępowania”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż przedsiębiorca „VELO” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez rower dziecięcy Jimmy (16'') i na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu. Jednocześnie, w związku z naruszeniem przez stronę postępowania art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK w pkt 2 zaskarżonej decyzji, nałożył na nią karę pieniężną w wysokości 18 000 zł, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2011 z dnia 27 lutego 2012 r. strona postępowania zwróciła się z prośbą o zmianę ww. decyzji w zakresie nałożenia na nią kary pieniężnej i odstąpienie od jej nakładania. W obszernym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zwróciła się z prośbą o ponowne rozpatrzenie argumentów przedstawianych przez nią w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, wskazując na okoliczności, które w jej opinii, zostały pominięte w toku tego postępowania lub nie zostały przyjęte na jej korzyść. Uzasadniając swój wniosek strona postępowania wskazała w pierwszej kolejności, że podjęła działania naprawcze i zapobiegawcze w stosunku do roweru dziecięcego Jimmy (16'') pomimo, że działania te nie wynikały z pisma Prezesa UOKiK z dnia 2 czerwca 2011 r. informującego ją o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu. Strona postępowania podniosła, że wstrzymała sprzedaż kwestionowanego modelu rowerów dziecięcych oraz poinformowała o tym fakcie swoich odbiorców, podejmując też działania zmierzające do zamówienia i dostarczenia dystrybutorom nowych osłon łańcucha oraz błotników. Strona postępowania wskazała także, że w toku postępowania zakończonego kwestionowaną decyzją administracyjną podjęła współpracę z organem nadzoru, przekazując mu wnioskowane informacje, wyjaśnienia oraz podejmując stosowne działania. Strona postępowania wyjaśniła, że posiadając, w chwili wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16''), prawomocną decyzję kończącą postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa innego wprowadzonego przez nią na rynek roweru dziecięcego – model: Sandy (16'') nie kwestionowała wprost w niniejszym postępowaniu ustaleń Prezesa UOKiK odnośnie oceny bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16'') podejmując działania w stosunku do tego produktu. Powyższe działania strony postępowania zostały w jej mniemaniu, potraktowane przez organ nadzoru w skarżonej decyzji nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. jako okoliczność przemawiająca na jej niekorzyść, podczas gdy zdaniem strony, podejmowanie przez nią działań naprawczych jest okolicznością, która powinna wpływać na jej korzyść. Strona postępowania odniosła się również do wcześniejszego postępowania prowadzonego wobec niej przez Prezesa UOKiK dotyczącego ogólnego bezpieczeństwa wprowadzonego przez nią na polski rynek roweru dziecięcego Sandy (16''). Wskazała, że decyzja utrzymująca w mocy decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/79/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16'') została wydana dnia 6 maja 2011 r. i dopiero w tym momencie stała się decyzją obowiązującą. Strona podniosła również, iż w toku całego postępowania administracyjnego dotyczącego oceny bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16'') kwestionowała ocenę bezpieczeństwa tego produktu dokonaną przez Prezesa UOKiK i uzasadniała swoje stanowisko w tym względzie. Strona postępowania wskazała, że realizując zakup wszystkich modeli rowerów 16-calowych na sezon

2011 r. dokonała zamówienia tych produktów ze szczególnym uwzględnieniem nowej specyfikacji, uznanej za prawidłową przez Prezesa UOKiK, pomimo faktu, iż postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16'') było cały czas postępowaniem w toku. W opinii strony postępowania, uznać zatem należy, że już w 2010 roku, tj. jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16'') zakończonego kwestionowaną obecnie decyzją, strona postępowania faktycznie dążyła do eliminacji zagrożeń stwarzanych przez ten produkt. Strona postępowania podniosła również, że w stosunku do egzemplarzy rowerów dziecięcych Jimmy (16'') znajdujących się na stanie jej magazynu zamówiła nowe osłony łańcucha oraz błotniki, aby te produkty stosownie doposażyć. Strona postępowania wskazała, że dysponowanie przez nią i oferowanie do sprzedaży rowerów dziecięcych Jimmy (16'') z pełnymi osłonami łańcucha oraz błotnikami zapewniającymi wymagany prześwit między pedałem a błotnikiem koła przedniego roweru jeszcze przed wszczęciem niniejszego postępowania zostało potwierdzone w toku kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej mającej miejsce w jej siedzibie. W opinii strony postępowania, wskazane przez nią niezwłocznie podjęte oraz szeroko zakrojone działania mające na celu eliminację zagrożeń stwarzanych przez rower dziecięcy Jimmy (16'') zostały poczytane w kwestionowanej decyzji jako przesłanka do zwiększenia nałożonej na nią kary pieniężnej, a nie przyjęte na korzyść strony. Strona postępowania powołała się również na pismo Prezesa UOKiK z dnia 20 lipca 2011 r. (wystosowane w czasie, gdy toczyło się już postępowanie zakończone skarżoną decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r.), w którym organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy wprowadzane przez nią na rynek rowery o średnicy kół 20 cali są bezpieczne. Strona postępowania wskazała, że brak reakcji Prezesa UOKiK na udzieloną przez stronę w tej sprawie odpowiedź może, zgodnie z rozumowaniem zaprezentowanym przez Prezesa UOKiK w kwestionowanej decyzji administracyjnej, prowadzić do wniosku, że strona postępowania powinna również zacząć podejmować jakieś działania w stosunku do tych produktów, aby uchronić się przed ewentualnym zarzutem niepodjęcia działań polegających na wycofaniu produktu z rynku już po pierwszym piśmie organu nadzoru. Strona postępowania wskazała, że stoi na stanowisku, zgodnie z którym jedynie ostateczna decyzja administracyjna kształtuje obowiązki jej adresata dotyczące produktu będącego przedmiotem postępowania i ewentualnie produktów podobnych. Powyższe stanowisko, zdaniem strony postępowania, uzasadnia twierdzenie, że wyciągnęła ona wnioski i podjęła stosowne działania wobec rowerów dziecięcych Jimmy (16'') jeszcze przez wydaniem ostatecznej decyzji kończącej wcześniej wszczęte w stosunku do niej postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16''). Okolicznością niesłusznie niepoczytaną na korzyść strony postępowania w kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK, jest w opinii skarżącej spółki, również poniesienie

przez nią kosztów opiewających na kwotę 30 000 zł, związanych z podjęciem przez stronę postępowania działań polegających na zakupie nowych elementów konstrukcyjnych do rowerów (osłon łańcucha oraz błotników) oraz szeroko zakrojonej akcji informacyjnej wobec dystrybutorów produktów. Strona postępowania po raz kolejny wskazała również, że w toku postępowania zakończonego kwestionowaną decyzją podjęła natychmiastowe działania naprawcze w stosunku do rowerów dziecięcych będących jego przedmiotem, wskazując jednocześnie, że z uzasadnienia decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. wynika, iż niekwestionowanie przez nią oceny bezpieczeństwa produktu dokonanej przez organ nadzoru uzasadnia twierdzenie, że strona wprowadzała na rynek produkty niespełniające wymagań bezpieczeństwa. Strona postępowania zaznaczyła ponadto, że we wcześniejszym postępowaniu administracyjnym prowadzonym w stosunku do niej – powoływanym już wcześniej przez stronę prawomocnie zakończonym postępowaniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16'') – okoliczność negocjowania przez nią stanowiska Prezesa UOKiK odnośnie oceny bezpieczeństwa produktu i prezentowanie odmiennych argumentów w tym zakresie zostało poczytane na jej niekorzyść. W opinii skarżącej zatem, w toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów okolicznością wpływającą na niekorzyść strony postępowania jest zarówno kwestionowanie ustaleń organu nadzoru co do bezpieczeństwa produktu będącego przedmiotem postępowania jak również niekwestionowanie oceny bezpieczeństwa i podejmowanie działań naprawczych w toku postępowania administracyjnego. Strona postępowania oświadczyła więc, że we wszystkich prowadzonych w stosunku do niej postępowaniach administracyjnych dotyczących rowerów dziecięcych prezentowała odmienne stanowisko odnośnie podstaw prowadzonych postępowań oraz obowiązywania i zakresów norm, w oparciu o które przeprowadzana była ocena bezpieczeństwa tych produktów, za każdym razem jednocześnie uzasadniając swoje stanowisko. W opinii strony postępowania, okoliczności sprawy, a więc niejednoznaczność przepisów i pozostawienie szerokiego katalogu pojęć otwartych, które różne podmioty mogą w różny sposób interpretować, powinno także zostać uwzględnione przy ewentualnym ustalaniu wysokości kary pieniężnej, czy też uzasadniać odstępnie od jej wymierzenia. Zdaniem strony postępowania bowiem, czym innym jest okoliczność naruszenia przepisów prawa jasnych i wyraźnych, czym innym zaś przepisów, których stosowanie i zakres zależny jest wyłącznie od interpretacji, która dodatkowo, w mniemaniu strony postępowania, pojawia się nagle i zaskakuje przedsiębiorcę „z dnia na dzień”, zwłaszcza w przypadku, gdy wcześniejsza praktyka potwierdza zdanie przedsiębiorcy. Strona postępowania podniosła, że w toku postępowania zakończonego kwestionowaną decyzją, uzasadniała swoje postępowanie obiektywnymi przesłankami takimi jak: wieloletnie doświadczenie, sprzedaż rowerów wyłącznie w profesjonalnych sklepach oraz prowadzonymi przez nią szkoleniami

sprzedawców i serwisantów rowerów. Powyższe okoliczności, zdaniem strony, nie zostały uwzględnione w kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK, podobnie zresztą jak: nieprowadzenie przez skarżącą sprzedaży rowerów dziecięcych w supermarketach, niezapewnianie fachowego doradztwa i obsługi klientów, fakt prowadzenia przez Inspekcję Handlową szeregu kontroli, podczas których nie kwestionowano rozwiązań stosowanych przez stronę postępowania, zmodyfikowania instrukcji obsługi rowerów, co wpłynęło na większe bezpieczeństwo użytkowników rowerów. Strona ponowiła następnie swoje twierdzenia, według których prowadzenie przez nią corocznych szkoleń dla personelu sklepów rowerowych, stosowanie obszernych instrukcji obsługi produktów oraz sprzedaż produktów jedynie w wyspecjalizowanych placówkach znacząco wpływa na bezpieczeństwo oferowanych przez nią rowerów dziecięcych oraz poinformowała, że prezentuje stanowisko, według którego najistotniejszą rolę przy doborze odpowiedniego roweru powinien stanowić sposób i charakter jazdy jego użytkownika oraz – w przypadku rowerów dziecięcych – rozsądek i rozważa rodziców dziecka. Strona postępowania kolejny raz wskazała na brak odnotowanych przez nią reklamacji oraz wypadków konsumenckich dotyczących rowerów dziecięcych Jimmy (16”), co w jej opinii uzasadnia twierdzenie, że w prawidłowy sposób ostrzega ona konsumentów przed zagrożeniami (poprzez stosowane instrukcje i fachowe doradztwo przy zakupie rowerów) oraz sprzedaje rowery w takich kategoriach wiekowych, w których sugerowane przez Prezesa UOKiK zagrożenia nie występują.

Mając na uwadze treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 20 marca 2012 r., pismem z dnia 30 marca 2012 r., Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dodatkowych wyjaśnień i doprecyzowanie zakresu zaskarżenia decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. poprzez wskazanie, czy strona postępowania kwestionuje ww. decyzję jedynie w zakresie pkt 2 ww. rozstrzygnięcia i wnosi o odstąpienie od wymierzenia nałożonej na nią kary pieniężnej, czy też wyraża niezadowolenie z całości rozstrzygnięcia zawartego w tej decyzji, w tym kwestionuje dokonaną przez Prezesa UOKiK ocenę bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16”). Niezależnie od powyższego, mając na uwadze podniesiony przez stronę argument podjęcia działań naprawczych jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16”), organ nadzoru prosił o przekazanie dowodów, które potwierdzałyby wskazane poinformowanie dystrybutorów o zagrożeniach stwarzanych przez ten produkt oraz podjęcie czynności mających na celu złożenie zamówienia na nowe osłony łańcucha oraz błotniki przed tą datą (np. stosownych dokumentów w formie korespondencji tradycyjnej lub elektronicznej lub bilingów telefonicznych). Ponadto, mając na uwadze powoływanie się we wniosku z dnia 20 marca 2012 r. na opinie wydane w związku z prowadzonymi w stosunku do strony postępowaniami w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych, Prezes UOKiK zwrócił się o wskazanie ww. opinii, w szczególności tych,

które według strony postępowania, potwierdzają bezpieczeństwo i prawidłowość zastosowanych przez nią rozwiązań konstrukcyjnych rowerów dziecięcych. Organ nadzoru prosił również o sprecyzowanie, na czym w przekonaniu strony postępowania, polega niejednoznaczność przepisów prawa, w oparciu o które prowadzone jest niniejsze postępowanie, na co powołała się strona we wniosku z dnia 20 marca 2012 r. oraz wskazanie dowodów, które potwierdzałyby zawarte w tym wniosku stwierdzenie, że wcześniejsza praktyka stosowania ww. przepisów prawa potwierdzała jej zdanie odnośnie sposobu ich interpretacji, uzasadniając twierdzenie, że wprowadzane przez stronę na rynek rowery dziecięce spełniają wymagania w zakresie bezpieczeństwa. Uzasadniając swą prośbę w powyższym zakresie Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, iż bez doprecyzowania przedmiotowych zarzutów, nie będzie miał możliwości właściwego i pełnego odniesienia się do podniesionych w nich twierdzeń.

Strona postępowania, w piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. oświadczyła, iż zaskarża zarówno dokonaną przez Prezesa UOKiK ocenę bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16'') jak również zasadność nałożenia na nią kary pieniężnej w związku z wprowadzeniem tego produktu na rynek. Strona postępowania podniosła, że podejmowanie przez nią działań naprawczych w stosunku do kwestionowanego roweru w toku postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. podyktowane było stwierdzeniem, że podstawowym celem postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK jest zabezpieczenie interesów konsumentów i wiarą strony postępowania, że zabezpieczeniu takiemu najlepiej sprzyjać będzie natychmiastowe podjęcie działań naprawczych zmierzających do wymiany kwestionowanych elementów konstrukcyjnych rowerów i dostosowanie ich do specyfikacji wynikającej z normy PN-EN 14765:2007 + A1:2008 „*Rowery dziecięce – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*” (dalej jako: „norma PN-EN 14765:2007”). Strona postępowania stwierdziła, iż miała nadzieję, że wyłącznie w takim zakresie będą rozpatrywane podejmowane przez nią działania, których celem było zakończenie postępowania. Strona postępowania podniosła jednak, że z chwilą pojawienia się w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. argumentów wskazujących na domniemaną zgodę strony postępowania na uznanie, że rower dziecięcy Jimmy (16'') nie spełnia wymagań w zakresie bezpieczeństwa, kwestia oceny bezpieczeństwa tego produktu wymaga, w jej opinii, ponownej analizy. Strona postępowania podkreśliła zatem, że według prezentowanego przez nią stanowiska, rower dziecięcy Jimmy (16'') w specyfikacji zakwestionowanej w niniejszym postępowaniu jest produktem bezpiecznym. Na potwierdzenie swego stanowiska, strona postępowania wskazała, że w swym działaniu podstawową wagę przykładła do zaleceń wynikających z europejskich norm zharmonizowanych, w tym, w szczególności, wskazanych w nich wymiarów rowerów. W opinii strony postępowania, wyznacznikiem, do jakiej kategorii należy konkretny rower i czy mieści się w zakresie danej normy jest maksymalna wysokość siodełka, a nie

wygląd, wyposażenie lub oznaczenie danego roweru. Zdaniem strony, fakt, że rowery z jej oferty (posiadające wysokość siodełka powyżej 635 mm) nazywane są „rowerami dziecięcymi”, do chwili wszczęcia postępowania zarówno w stosunku do rowerów Jimmy (16”) jak również kwestionowanych w toku wcześniejszego, prawomocnie zakończonego postępowania rowerów Sandy (16”), nie stanowił wcześniej podstawy do kwestionowania ich bezpieczeństwa i nie powodował prób kontrolowania ich przez inspektorów Inspekcji Handlowej w oparciu o wymagania opisane w normie PN-EN 14765:2007. Strona postępowania wskazała, że do rowerów dziecięcych zaliczane są rowery, w których maksymalna wysokość siodełka jest mniejsza niż 635 mm i większa niż 435 mm, niezależnie od innych parametrów tych produktów. Powyższe, w opinii strony, potwierdza powołana przez nią decyzja Komisji Europejskiej nr 2011/786/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), gdzie wskazano, że rowerami dziecięcymi są rowery o maksymalnej wysokości siodełka wynoszącej ponad 435 mm i mniej niż 635 mm, przeznaczone dla rowerzystów o przeciętnej masie 30 kg. Strona postępowania powołała się również na „Raport z wykonania badań rynku rowerów dziecięcych, badań laboratoryjnych 15 rowerków dziecięcych w akredytowanym laboratorium oraz sporządzenie ekspertyzy” z dnia 7 marca 2007 r. (dalej jako: „raport”), który został opublikowany na stronie internetowej UOKiK. W kolejnej części swojego obszernego pisma, strona postępowania przedstawiła cytaty z przedmiotowego raportu, które w jej przekonaniu uzasadniają prawidłowość prezentowanego przez nią stanowiska. Strona postępowania stwierdziła ponadto, że od sezonu dotyczącego 2006 roku (który omówiony został w raporcie) sposób nazewnictwa rowerów nie uległ zmianie, a w rzeczywistości rowerami dziecięcymi są przede wszystkim rowery o średnicy kół 12 i 14 cali oraz jedynie niektóre z rowerów o kołach 16 calowych. Strona postępowania ponownie wskazała, że brak jest jakichkolwiek obiektywnych norm i przepisów, które wskazywałyby, że wyznacznikiem stosowania określonej normy jest wygląd, estetyka roweru, jego wyposażenie, czy też waga, wzrost lub wiek użytkownika. Strona postępowania obszernie cytując przedmiotowy raport podniosła, że potwierdza on jej stanowisko wskazujące, że nie tyle „suche” zapisy instrukcji obsługi, co szczególne uczulanie osób opiekujących się dzieckiem, czy nadzorujących korzystanie przez nie z roweru są najistotniejsze w prawidłowym i bezpiecznym korzystaniu z tego produktu. Strona postępowania podniosła także, iż rowery o średnicy kół 16 cali mają, w jej zamierzeniu, służyć większym dzieciom w kolejnym etapie nauki jazdy na rowerze, także w opcji bez kółek bocznych. Rowery takie, w opinii strony postępowania, mają bowiem służyć podnoszeniu umiejętności jazdy na rowerze oraz sprawności fizycznej ich użytkowników, jak również przysłużyć się do wyrobienia nawyku uprawiania sportu. Strona postępowania oświadczyła, że

dokonując we własnym zakresie oceny bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16'') kierowała się przepisami ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i zawartymi tam przesłankami, normami oraz przeprowadzała badania organoleptyczne przed dokonaniem zakupu tych produktów w trakcie targów na Tajwanie, które następnie przeprowadzano także w siedzibie strony postępowania. Wszystkie ww. czynności, poparte wieloletnim doświadczeniem strony, doprowadziły ją do twierdzenia, że rowery te są bezpieczne. Strona postępowania po raz kolejny wskazała na dołączanie do tych produktów wymaganych ostrzeżeń i instrukcji oraz dokonywanie sprzedaży jedynie do profesjonalnych sklepów rowerowych posiadających fachową obsługę, dla których strona co roku organizuje szkolenia informacyjne. Strona postępowania podkreśliła ponadto, iż z uwagi na kwestionowanie przez Prezesa UOKiK w postępowaniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych Sandy (16'') braku zapisów w instrukcji obsługi rowerów dziecięcych wpływających na bezpieczeństwo korzystania z tych produktów, dokonała wnioskowanych zmian i uzupełniła jej treść, co zdaniem skarżącej, zwiększyło bezpieczeństwo korzystania z tych produktów. Ponadto, odnosząc się do treści pisma Prezesa UOKiK z dnia 30 marca 2012 r., strona postępowania wyjaśniła, że powoływane przez nią podjęcie działań w stosunku do roweru dziecięcego Jimmy (16'') jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu zostało udokumentowane przez nią przekazaniem przy piśmie z dnia 20 października 2011 r. faktury zakupu podzespołów do egzemplarzy przedmiotowych rowerów znajdujących się w posiadaniu strony postępowania. Strona wskazała również, że ww. faktura zakupu pochodzi z marca 2011 roku. Strona postępowania oświadczyła też, że informowała Prezesa UOKiK oraz Inspekcję Handlową o wymianie osłon łańcucha oraz błotników w posiadanych przez siebie rowerach dziecięcych Jimmy (16'') oraz o fakcie, że rowery te będą sprzedawane po dokonaniu zmian konstrukcyjnych. Strona postępowania podtrzymała również swoje oświadczenie, według którego jeszcze w 2010 roku, realizując zakup wszystkich modeli rowerów o kołach 16-calowych na sezon 2011 dokonała zamówienia rowerów ze szczególnym uwzględnieniem specyfikacji wskazanej przez organ nadzoru jako właściwa dla tego rodzaju produktów, co zostało potwierdzone podczas kontroli Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Strona postępowania podtrzymała zatem swe wywoły, prowadzące ją do wniosku, że na podstawie powyższych okoliczności należy przyjąć, że dążyła ona do usunięcia przyczyn sugerowanych przez Prezesa UOKiK zagrożeń rowerów dziecięcych Jimmy (16'') jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu. Uzupełniając swoje stanowisko w zakresie opinii, które miałyby potwierdzać słuszność prezentowanych przez stronę poglądów odnośnie oceny bezpieczeństwa wprowadzanych przez nią na rynek rowerów dziecięcych, przywołała ona treść pisma Prezesa UOKiK z dnia 7 grudnia 2010 r. (znak: DNR-70-174(1)10/KS) wnosząc jednocześnie o dołączenie go do akt niniejszego postępowania

administracyjnego. Ww. pismo Prezesa UOKiK, skierowane do Polskiego Stowarzyszenia Rowerowego będącego organizacją grupującą producentów, importerów i dealerów działających na krajowym rynku rowerowym, w opinii strony postępowania powinno mieć wpływ na wynik postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16”), gdyż w rzeczywistości potwierdza ono stanowisko strony wskazujące na bezpieczeństwo tego produktu. Strona postępowania wyjaśniła zatem, iż jej zdaniem, w przedmiotowym piśmie z dnia 7 grudnia 2010 r. Prezes UOKiK podzielił pogląd prezentowany przez stronę postępowania, że odnoszenie się do norm jest najprostszym i najbardziej dostępnym środkiem zapewnienia bezpieczeństwa produktów, a same normy, jako podstawowy dokument dla inspektorów Inspekcji Handlowej stanowią także podstawowy wyznacznik dla obowiązków przedsiębiorców w zakresie prowadzonej działalności. Powyższe, w opinii strony postępowania, potwierdza jej argumenty i wyjaśnienia prezentowane w toku niniejszego postępowania. Bezpieczeństwo produktu będącego przedmiotem postępowania potwierdza również w mniemaniu strony, brak negatywnych opinii na temat wprowadzanych przez nią na rynek produktów w trakcie licznych kontroli Inspekcji Handlowej (w tym miejscu strona postępowania powołała się na szereg kontroli, znak: IH-D/JG-KBP-NU-4288/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-105/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-116/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-126/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-128/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-129/2007; ZNU-42-87/09 oraz D/Eg-ZK-42-177/2010), wskazując, że podczas ww. kontroli kwestionowano jedynie brak zapisów w instrukcjach obsługi rowerów, m. in. wskazujących na całkowitą masę rowerzystów, dla których przeznaczony jest rower. Precyzując treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. strona postępowania wskazała, że w jej opinii, podnoszona przez nią niejednoznaczność przepisów i pozostawienie szerokiego katalogu pojęć otwartych dotyczy pojęć, na podstawie których ocenia się bezpieczeństwo produktów i dotyczy w szczególności pojęć zawartych w art. 4 i art. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (a więc samej definicji produktu bezpiecznego, która zdaniem strony opiera się na domniemaniach i hipotezach odnośnie warunków korzystania z produktów oraz jego przeznaczenia dla określonej kategorii użytkowników, czy też pojęcia zasad dobrej praktyki, aktualnego stanu wiedzy i techniki czy też uzasadnionych oczekiwań konsumentów). Strona postępowania uznała zatem, że takie ukształtowanie przepisów prawa pozwala Prezesowi UOKiK na brak konsekwencji w postępowaniu w stosunku do niej, np. w zakresie obowiązywania norm. Strona podniosła bowiem, że wielokrotnie organ nadzoru stwierdza nieobligatoryjność normy, z drugiej zaś wymaga od strony dosłownego przepisania do instrukcji tekstu w niej wskazanego, czy też wymaga zastosowania normy w zakresie wymagań odnoszących się do konstrukcji roweru. Pozostała część wywodów strony postępowania zawarta w piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. sprowadzała się do powtórzenia jej argumentów zaprezentowanych dotychczas we wniosku o

ponowne rozpatrzenie sprawy, jak też w samym piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. Wszystkie te argumenty doprowadziły stronę do wniosku, że Prezes UOKiK dokonując oceny bezpieczeństwa produktów działa w sposób autorytarny, bez wskazania przesłanek tych działań, norm i wytycznych, którymi się kieruje, tworząc jednocześnie hipotetyczny obraz zagrożeń dla konsumentów, którzy korzystają z produktu.

dowód: pismo strony postępowania z dnia 10 kwietnia 2012 r. - k. 1250-1237 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Delegatury Inspekcji Handlowej w Jeleniej Górze o przekazanie akt kontroli: IH-D/JG-KBP-NU-42-88/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-105/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-116/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-126/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-128/2007; IH-D/JG-KBP-NU-42-129/2007.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 20 kwietnia 2012 r. (znak: DNR-70-92(51)/11/12/AK) - k. 1270-1269 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Ponadto, pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r., Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie jednego egzemplarza instrukcji obsługi roweru dziecięcego Jimmy (16") celem odniesienia się do ww. dokumentu, na którego treść powoływała się strona. Organ nadzoru poinformował także stronę postępowania, że dołączył do akt niniejszego postępowania wnioskowane przez nią pismo Departamentu Nadzoru Rynku UOKiK z dnia 7 grudnia 2010 r. (znak: DNR-70-174(1)10/KS) skierowane do Polskiego Stowarzyszenia Rowerowego oraz powoływane w piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. protokoły kontroli Inspekcji Handlowej (nr akt kontroli: ZNU-42-87/09; D/Eg-ZK-42-177/2010), a także wskazał, że po otrzymaniu pozostałych protokołów kontroli, na które powołuje się strona, zostaną one także dołączone do akt sprawy.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 20 kwietnia 2012 r. (znak: DNR-70-92(52)/11/12/AK) - k. 1272-1271 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Przy piśmie z dnia 30 kwietnia 2012 r. do UOKiK wpłynęły wnioskowane przez Prezesa UOKiK materiały z kontroli przeprowadzonych przez Delegaturę Inspekcji Handlowej w Jeleniej Górze.

dowód: pismo Dyrektora Delegatury Inspekcji Handlowej w Jeleniej Górze z dnia 30 kwietnia 2012 r. (znak: DJG-833.6.2012) wraz z sześcioma protokołami kontroli oraz sprawozdaniami z badań organoleptycznych - k. 1350-1275 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Następnie, pismem z dnia 7 maja 2012 r. strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK instrukcję obsługi produktu dołączaną przez nią do roweru będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

dowód: pismo strony postępowania z dnia 7 maja 2012 r. wraz z egzemplarzem instrukcji obsługi roweru - k. 1352-1351 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W związku z powyższym, pismem z dnia 15 maja 2012 r., Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 15 maja 2012 r. (znak: DNR-70-92(56)/11/12/AK) - k. 1354-1353 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 28 maja 2012 r. strona postępowania wniosła o zwrócenie się do Komisji Europejskiej w celu uzyskania opinii na temat prawidłowego stosowania normy PN-EN 14765:2007. Według strony postępowania, przedmiotem opinii Komisji Europejskiej powinno być: wskazanie przesłanek przyjęcia definicji roweru dziecięcego jako roweru o wysokości siodełka w przedziale 435-635 mm i jego przeznaczenia dla rowerzystów o przeciętnej masie 30 kg; wyjaśnienie przyjętej definicji dziecka i wskazanie kryteriów jego oceny jako użytkownika biorąc pod uwagę wiek, stopień rozwoju oraz inne czynniki wpływające na użytkowanie rowerów przez dzieci; wskazanie zakresu obowiązywania normy w kwestii ustalania bezpieczeństwa roweru, w tym obowiązków w zakresie wyposażenia roweru w akcesoria wskazane w normie.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lipca 2000 r., sygn. akt: V SA 102/00). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem jego rola polega na doprowadzeniu do kontroli decyzji wydanej przez organ w pierwszej instancji. Z uwagi na powyższe, w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

Przedmiotem postępowania zakończonym kwestionowaną decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. było dokonanie oceny bezpieczeństwa wprowadzonego przez stronę postępowania na polski rynek produktu – roweru dziecięcego Jimmy (16”). Badania organoleptyczne produktu, przeprowadzone przez inspektorów reprezentujących Warmińsko – Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w oparciu o przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów z uwzględnieniem wymagań normy PN-EN 14765:2007 + A1:2008 wykazały nieprawidłowości konstrukcyjne produktu, tj. niezapewnienie prześwitu, który powinien wynosić 89 mm między pedałem a błotnikiem koła przedniego roweru (co jest niezgodne z pkt 4.13.2.2 normy) oraz zastosowanie w rowerze osłony łańcucha nie osłaniającej całkowicie zewnętrznej powierzchni bocznej i górnego zarysu łańcucha, jak również przedniego i tylnego koła łańcuchowego oraz wewnętrznej powierzchni bocznej przedniego koła łańcuchowego i połączenia łańcucha z przednim kołem łańcuchowym (co jest niezgodne z pkt 4.15 normy). Powyższe ustalenia zostały następnie potwierdzone w toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. W związku z powyższym, na podstawie ustaleń Inspekcji Handlowej oraz uwzględniając aktualny stan wiedzy i techniki, jak również uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa produktów, organ nadzoru uznał, iż rower dziecięcy Jimmy (16”) nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Jednocześnie, mając na uwadze fakt, że w toku postępowania zakończonym

kwestionowaną decyzją nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. strona postępowania podjęła działania naprawcze w stosunku do ww. produktu, które w opinii Prezesa UOKiK były wystarczające do uznania, że usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez rower dziecięcy będący przedmiotem postępowania, na podstawie art. 24 ust 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK umorzył postępowanie administracyjne, którego przedmiotem był rower dziecięcy Jimmy (16"). Niezależnie od powyższego, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 18 000 zł. Uzasadniając swe rozstrzygnięcie w powyższym zakresie, Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania, dlaczego uznał, iż pomimo podjęcia przez nią działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez rower dziecięcy Jimmy (16") uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy zasadne jest nałożenie na nią kary pieniężnej.

W obszernym piśmie z dnia 30 marca 2012 r. zawierającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r., jak również w piśmie z dnia 10 kwietnia 2012 r. precyzującym ten wniosek, strona postępowania zakwestionowała ustalenia poczynione przez Prezesa UOKiK odnoszące się do oceny bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16") oraz zasadności nałożenia na nią kary pieniężnej.

Kwestionując ocenę bezpieczeństwa produktu, strona postępowania wyraziła swoje stanowisko, według którego rower dziecięcy Jimmy (16") jest produktem bezpiecznym. U podstaw ww. stanowiska strony legło stwierdzenie, że Prezes UOKiK oceniając bezpieczeństwo tego produktu w sposób nieuprawniony posłużył się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 14765:2007 określającej wymagania w zakresie bezpieczeństwa dla rowerów dziecięcych. W opinii strony postępowania bowiem okoliczność, że wskazana norma dotyczy rowerów, których maksymalna wysokość siodełka mieści się w przedziale 435 mm – 635 mm, wyłącza możliwość stosowania jej zapisów do roweru będącego przedmiotem postępowania, którego maksymalna wysokość siodełka wynosi niespełna 670 mm. Powyższe stanowisko jest konsekwencją poglądu strony postępowania, zgodnie z którym jedynym kryterium pozwalającym zaklasyfikować rower do określonej kategorii (odnosząc się do zakresu, który obejmuje dana norma) jest maksymalna wysokość siodełka.

Prezes UOKiK nie uznał poglądu strony postępowania za zasadny i prawidłowy. Należy bowiem stwierdzić, że dokonując oceny bezpieczeństwa roweru Jimmy (16") Prezes UOKiK działał w oparciu o art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, określający ogólne wymagania bezpieczeństwa. Zgodnie z ww. przepisem, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania

(...) nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie. Ten sam artykuł w ust. 2 wskazuje z kolei, jakie elementy uwzględnia się przy ocenie bezpieczeństwa – są to m.in. wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje, a także kategorie konsumentów, dla których jest on przeznaczony. Strona postępowania w toku całego postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK w I instancji nie kwestionowała wskazanych powyżej podstaw, które doprowadziły do uznania, że rower Jimmy (16'') jako produkt przeznaczony dla dzieci powinien spełniać wymagania bezpieczeństwa określone dla rowerów przeznaczonych dla tej kategorii konsumentów, które wskazane zostały w normie PN-EN 14765:2007 + zmiana A1:2008 „*Rowery dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*”. W toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej kwestionowaną decyzją Prezesa UOKiK strona postępowania zmieniła natomiast dotychczas prezentowany punkt widzenia uznając, że rower Jimmy (16'') zalicza się do kategorii tzw. rowerów miejskich i wycieczkowych, dla których wymagania bezpieczeństwa określa m.in. norma PN-EN 14764:2007 „*Rowery miejskie i wycieczkowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*”. Należy jednakże zauważyć, że zmiana stanowiska strony postępowania nie niesie za sobą żadnych dowodów, które mogłyby wskazywać na niezasadność oceny bezpieczeństwa produktu przeprowadzonej przez organ kontroli (Inspekcję Handlową), a następnie potwierdzonej w toku postępowania administracyjnego przez organ nadzoru (Prezesa UOKiK). Strona nie wskazuje w szczególności żadnych wyników badań, które potwierdzałyby, że rower Jimmy (16'') spełnia wymagania bezpieczeństwa przewidziane dla rowerów miejskich i wycieczkowych poprzestając jedynie na negacji argumentów przedstawionych przez Prezesa UOKiK w decyzji nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. Tymczasem zauważyć należy, że sam Skarżący informuje konsumentów, że rower Jimmy (16'') jest rowerem przeznaczonym dla dzieci (taka informacja znajduje się na stronie internetowej strony postępowania www.velo.com.pl, na której produkt ten umieszczony został w kategorii KIDSBIKES, tj. rowery dziecięce). Nawet na fakturach sprzedaży rowerów Jimmy (16'') produkty te oznaczone zostały jako rowery dziecięce. Zostały one również wyposażone w kółka pomocnicze – podstawowy element kojarzony z rowerami dla dzieci. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK nie może zgodzić się z prezentowanym przez stronę postępowania poglądem, że jedynym kryterium przy ocenie, czy dany rower jest rowerem dziecięcym czy też miejskim powinna być posiadana przez produkt maksymalna wysokość siodełka. Przyjmując taki tok rozumowania, należałoby wymagać, aby konsument po zakup roweru udawał się z normą i linijką, tylko one mogą mu bowiem pomóc w określeniu, czy kupuje rower dla dziecka czy dla dorosłego użytkownika.

Prezes UOKiK pragnie ponadto zwrócić uwagę, że strona postępowania nie wydaje się prezentować konsekwencji w swoich twierdzeniach. Z jednej bowiem strony w treści całego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pisma uzupełniającego ten wniosek podkreśla, iż

wymagania bezpieczeństwa, na których oparł się Prezes UOKiK określone są w nieobligatoryjnych, a tym samym niewiążących normach, z drugiej zaś wskazuje, że podstawową wagę przykładu do zaleceń wynikających z tych właśnie norm oraz decyzji Komisji Europejskiej nr 2011/786/UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać normy europejskie dotyczące rowerów, rowerów dziecięcych i bagażników rowerowych zgodnie z Dyrektywą nr 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, gdzie wskazano, że rowerami dziecięcymi są rowery o maksymalnej wysokości siodełka wynoszącej ponad 435 mm i mniej niż 635 mm, przeznaczone dla rowerzystów o przeciętnej masie 30 kg.

Z powyższego, zdaniem Prezesa UOKiK, wynika, że strona sama zaprzecza swym twierdzeniom odnośnie maksymalnej wysokości siodełka roweru jako jedynego kryterium, według którego dany produkt klasyfikowany jest do którejś z kategorii rowerów. Nie kwestionując bowiem twierdzenia, że maksymalna wysokość siodełka roweru stanowi kryterium wpływające na zastosowanie odmiennych wymagań dotyczących bezpieczeństwa w stosunku do poszczególnych kategorii tych produktów opisanych w normach, należy zauważyć, iż nie jest to jedyny wyznacznik decydujący o przeznaczeniu konkretnego roweru. O przeznaczeniu tym decyduje przede wszystkim kategoria konsumentów, dla której przeznaczony jest konkretny rower, o czym świadczy sama treść normy oraz decyzji Komisji Europejskiej nr 2011/786/UE. I tak, zakres normy PN-EN 14765:2007 + zmiana A1:2008 odnosi się do rowerów, które są przeznaczone dla dzieci, przy uwzględnieniu typowej masy rowerzysty wynoszącej 30 kg (pkt 1 normy PN-EN 14765:2007 + zmiana A1:2008). Strona postępowania w dołączanej przez nią do rowerów instrukcji obsługi sama przyznaje, że oferowane przez nią rowery dziecięce o kołach 16-calowych przeznaczone są dla dzieci w przedziale wiekowym od 5 do 7 lat, a maksymalna waga rowerzysty wraz z bagażem przy tego typu rowerach nie powinna przekraczać 35 kg (powyższa informacja znajduje się na stronie 23 instrukcji obsługi rowerów stosowanych przez przedsiębiorcę będącego stroną niniejszego postępowania). Prezes UOKiK nie może także zgodzić się z faktem dyskredytowania przez stronę znaczenia posiadania przez rower dziecięcy Jimmy (16") kółek pomocniczych, jako elementu wskazującego na przeznaczenie tego produktu dla dzieci. Nadmienić bowiem należy, iż wymagania bezpieczeństwa odnośnie tego elementu roweru zawarte są jedynie w normie PN-EN 14765:2007 (pkt 4.16), a posiadanie przez dany rower kółek pomocniczych w sposób jednoznaczny wskazuje konsumentom na przeznaczenie tego produktu dla małych dzieci, które uczą się jeździć na rowerze, niezależnie od faktu, iż następnie mogą one zostać od niego odłączone.

Z uwagi na powyższe, w okolicznościach niniejszej sprawy Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zanegowania twierdzenia, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż rowery dziecięce Jimmy (16") – z uwagi na posiadane cechy fizyczne, wygląd, posiadane kółka pomocnicze oraz

informacje udostępniane przez stronę przy zakupie tych produktów – powinny spełniać wymagania stawiane przed rowerami przeznaczonymi dla dzieci. Organ nadzoru stanął bowiem na stanowisku, iż rzeczywiste przeznaczenie produktu powinno mieć pierwszeństwo przed niejednoznacznymi deklaracjami producenta w tym zakresie. Należy również podkreślić, że pogląd prezentowany przez Prezesa UOKiK znalazł aprobatę w orzecznictwie sądów administracyjnych, zgodnie z którym o klasyfikacji danego roweru do określonej kategorii decydować powinien wygląd produktu i jego rzeczywiste przeznaczenie, przed deklaracją przedsiębiorcy. I tak, w wyroku z dnia 10 listopada 2011 r., sygn. akt: VI SA/Wa 1391/11, na tle analogicznej sprawy Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stanął na stanowisku, że *„w pierwszej kolejności należy ustalić, dla jakiej kategorii konsumentów przeznaczony jest dany produkt, a dopiero potem - która norma jest właściwa dla przeprowadzenia oceny jego bezpieczeństwa”*. W wyroku tym Sąd uzasadniając swoje stanowisko zauważył, że: *„z norm, które określają wymagania bezpieczeństwa dla rowerów wyraźnie wynika podział tych produktów m.in. na rowery dziecięce oraz rowery miejskie i wycieczkowe. W przypadku produktów dla dzieci wymagania są z reguły ostrzejsze niż określone dla produktów przeznaczonych dla dorosłych. Wynika to z faktu, iż dzieci nie są w stanie ocenić wielu zagrożeń. Jak pokazują statystyki z europejskiej bazy danych o obrażeniach (Injury Database - IDB) 37% obrażeń doznanych przez rowerzystów w Unii Europejskiej dotyczyło dzieci w wieku 5-9 lat. Produkt, który jest z reguły bezpieczny dla osoby dorosłej, może stwarzać zagrożenie dla dziecka. W przypadku oceny bezpieczeństwa rowerów wprowadzonych na rynek przez skarżącą wysokość siodełka nie może być jedynym i decydującym kryterium, w oparciu o które powinno się określać, dla jakiej kategorii konsumentów jest on przeznaczony. Konsument mając na uwadze ich wygląd i wyposażenie, będą mieli prawo oczekiwać, że są to produkty przeznaczone dla dzieci, a więc że spełniają ostrzejsze wymagania bezpieczeństwa. Konsument dokonując zakupu kieruje się nie tylko informacjami jakie uzyskuje od producenta, lecz także wyglądem produktu”*. Ponadto, w przytoczonym wyżej wyroku, Wojewódzki Sąd Administracyjny podzielił opinię organu nadzoru, zgodnie z którą nieznaczne przekroczenie maksymalnej wysokości siodełka powyżej 635 mm, celem wyłączenia danego produktu spod zakresu normy odnoszącej się do wymagań bezpieczeństwa dla rowerów dziecięcych (w okolicznościach niniejszej sprawy maksymalna wysokość roweru będącego przedmiotem postępowania przekracza tę wysokość o niespełna 3,5 cm) nie uzasadnia twierdzenia, że taki rower jest rowerem miejskim i wycieczkowym. Sąd stwierdził bowiem, że: *„nie można oczekiwać, by przeciętny konsument znał określoną w normie maksymalną wysokość siodełka i mierzył ją by sprawdzić, z jakim rowerem ma do czynienia”*. Na marginesie więc jedynie można również zauważyć, że sama strona postępowania, zarzucając Prezesowi UOKiK kierowanie się „suchymi” zapisami norm, pośrednio podziela zasadność prezentowanego tutaj stanowiska.

Wyjaśniając powody kwestionowania oceny bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16'') dokonanej przez Prezesa UOKiK w kwestionowanej decyzji nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. strona postępowania podniosła, iż czyni to dopiero na etapie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej przedmiotową decyzją z uwagi na okoliczność, że brak polemiki ze stanowiskiem organu nadzoru oraz podjęcie sugerowanych przez Prezesa UOKiK działań naprawczych w stosunku do kwestionowanego roweru zostało uznane za przyznanie się do wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa oraz potraktowane jako okoliczność obciążająca stronę przy ustalaniu przez nią wysokości kary pieniężnej. Odnosząc się do powyższego zarzutu strony postępowania należy stwierdzić, że Prezes UOKiK nie kwestionował podnoszonej przez stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy współpracy z organem nadzoru w toku niniejszego postępowania i uwzględnił to na jej korzyść w decyzji nr DNR-1/22/20112 z dnia 27 lutego 2012 r. W rozstrzygnięciu tym bowiem Prezes UOKiK umorzył postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów Jimmy (16'') w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 24 ust 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Tym samym, Prezes UOKiK uznał, że w toku postępowania jego strona podjęła działania prowadzące do usunięcia przyczyn zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane rowery dziecięce. Tym bardziej więc, Prezesowi UOKiK trudno jest uznać stanowisko strony postępowania, która wskazuje, że podjęcie współpracy z organem nadzoru i niekwestionowanie poczynionych przez niego ustaleń, co do bezpieczeństwa produktu zostało uznane w kwestionowanej decyzji jako okoliczność obciążająca stronę postępowania i wpływająca na jej niekorzyść. Należy bowiem wskazać, iż uzasadniając wysokość nałożonej na stronę kary pieniężnej, Prezes UOKiK wyraźnie wskazał, że fakt współpracy strony w toku niniejszego postępowania został poczytany na jej korzyść i uwzględniany przy miarkowaniu wysokości nałożonej na nią kary pieniężnej. W tym miejscu należy wskazać, że na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru władny był nałożyć na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kara nałożona w niniejszym postępowaniu stanowi więc jedynie 18 % kwoty, jaką organ nadzoru mógł obciążyć stronę postępowania, pomimo faktu, że jest to kolejne naruszenie przez nią przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i kolejne wprowadzenie na polski rynek roweru dziecięcego posiadającego analogiczne nieprawidłowości konstrukcyjne.

Skądinąd, zauważyć należy, że strona postępowania podważając rozstrzygnięcie zawarte w kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK wielokrotnie odnosi się do wcześniej prowadzonego wobec niej postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Sandy (16''), które zostało prawomocnie zakończone w dniu 6 maja 2011 r. wydaniem przez Prezesa UOKiK decyzji nr DNR-1/34/2011, w której Prezes podtrzymał swoje stanowisko co do oceny bezpieczeństwa tego produktu i w tym zakresie utrzymał w mocy swoją decyzję nr DNR-1/79/2010

z dnia 10 grudnia 2010 r. Strona postępowania wskazuje między innymi, że decyzja kończąca postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych Sandy (16'') stała się decyzją obowiązującą w dniu 6 maja 2011 r. i do tego czasu nie miała dla niej mocy wiążącej. Odnosząc się do tego twierdzenia należy stwierdzić, że Prezes UOKiK nie kwestionuje poglądu, że decyzja ta, jako decyzja wydana na skutek wniesionego przez stronę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/79/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r., z datą jej wydania stała się decyzją ostateczną. Nie można jednak nie zauważyć, że czym innym jest fakt, że strona postępowania przed datą 6 maja 2011 r. nie miała prawnego obowiązku wykonywania nakazów nałożonych na nią nieprawomocną jeszcze decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/79/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r., czy też uiszczania nałożonej na nią w tej decyzji kary pieniężnej, a czym innym jest okoliczność, że wprowadzając na rynek produkty o takich samych rozwiązaniach konstrukcyjnych, co zastosowane w produktach zakwestionowanych przez Inspekcję Handlową, w stosunku do których wszczęto następnie postępowanie prowadzone na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona mogła i powinna spodziewać się analogicznej reakcji organów państwowych w stosunku do tych produktów. Należy również zauważyć, iż fakt, że strona postępowania rozpoczęła działania naprawcze w stosunku do rowerów Sandy (16''), jeszcze przed prawomocnym zakończeniem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tych produktów, potwierdza okoliczność, że strona postępowania zdawała sobie sprawę z niespełnienia przez te produkty wymagań w zakresie bezpieczeństwa i liczyła się z możliwością podtrzymania rozstrzygnięcia w zakresie oceny ich bezpieczeństwa w postępowaniu wszczętym na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/79/2010 z dnia 10 grudnia 2010 r. W opinii Prezesa UOKiK w okolicznościach niniejszej sprawy bez znaczenia na rozstrzygnięcie pozostają pobudki, z jakich strona wykonała ostateczną decyzję Prezesa UOKiK kończącą postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych Sandy (16''), również podnoszona przez nią okoliczność, że pomimo jej respektowania nie zgadza się z twierdzeniami w niej zawartymi. Powyższe jest prawem strony postępowania. Zauważyć bowiem należy, że może ona respektować prawomocne rozstrzygnięcia organu administracji publicznej z różnych względów, np. poszanowania prawa i organów państwa, rozstrzygnięć zawartych w ostatecznych decyzjach administracyjnych, czy też w obawie przed możliwą sankcją karną i wszczęciem wobec niej postępowania egzekucyjnego. Nie można jednak pominąć okoliczności, iż strona postępowania decydując się na ponowne wprowadzanie na rynek produktów, posiadających takie same rozwiązania konstrukcyjne, jak produkty, w stosunku do których toczy się postępowanie administracyjne będące skutkiem kwestionowania bezpieczeństwa tych rozwiązań konstrukcyjnych, czyni to na własną odpowiedzialność i jako profesjonalista, musi być świadoma wszelkich konsekwencji z tym związanych. Wiedząc o tym, że wykorzystywanie w

rowerze osłony łańcucha nie osłaniającej całkowicie zewnętrznej powierzchni bocznej i górnego zarysu łańcucha, jak również przedniego i tylnego koła łańcuchowego oraz wewnętrznej powierzchni bocznej przedniego koła łańcuchowego i połączenia łańcucha z przednim kołem łańcuchowym oraz błotników niezapewniających prześwitu, wynoszącego co najmniej 89 mm między pedałem a błotnikiem koła przedniego roweru było kwestionowane przez organ kontroli (Inspekcję Handlową), a następnie przez organ nadzoru (Prezesa UOKiK) w innym postępowaniu administracyjnym, strona postępowania mogła spodziewać się podobnej reakcji w stosunku do innych rowerów dziecięcych, w których użyto podobnych rozwiązań konstrukcyjnych.

Odnosząc się następnie do argumentu strony postępowania odnośnie podjęcia działań naprawczych i zapobiegawczych w stosunku do roweru dziecięcego Jimmy (16"), jeszcze przed otrzymaniem pisma Prezesa UOKiK z dnia 2 czerwca 2011 r. informującego o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tego produktu, należy stwierdzić, iż Prezes UOKiK uwzględnił w kwestionowanym rozstrzygnięciu podjęcie przez stronę postępowania pewnych działań w tym zakresie. Nie sposób jednak pominąć okoliczności, iż z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy wynika, że strona postępowania przed wszczęciem niniejszego postępowania dostosowała konstrukcję jedynie 146 egzemplarzy rowerów dziecięcych Jimmy (16") do stanu zgodnego z wymaganiami bezpieczeństwa (tj. zastosowała pełne osłony łańcucha oraz błotniki zapewniające wymagany prześwit). Tymczasem strona postępowania zakupiła 1 796 rowerów Jimmy (16"), z czego 1 647 wprowadzonych przez nią na rynek produktów nie posiadało pełnych osłon łańcucha oraz prawidłowych błotników. Działania tych strona postępowania dokonywała w tym samym czasie, kiedy w stosunku do niektórych rowerów objętych zakresem postępowania podejmowała czynności związane ze zmianą podzespołów w nich użytych. Powyższe musi prowadzić do wniosku, że strona postępowania posiadała już informacje pozwalające na przyjęcie, że rozwiązania konstrukcyjne zastosowane w rowerze dziecięcym Jimmy (16") nie spełniają wymagań w zakresie bezpieczeństwa. Z tych samych względów organ nadzoru nie może podzielić poglądu strony postępowania, według którego należy przyjąć, że już w 2010 roku, tj. jeszcze przed wszczęciem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16") zakończonego kwestionowaną obecnie decyzją, strona postępowania faktycznie dążyła do eliminacji zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, m. in. realizując zakup wszystkich modeli rowerów 16-calowych na sezon 2011 r. z uwzględnieniem specyfikacji określonej w normie właściwej dla rowerów dziecięcych. Należy jeszcze raz podkreślić zatem, że wprowadzenie przez stronę postępowania na polski rynek 1 647 sztuk rowerów Jimmy (16") z niepełną osłoną łańcucha oraz błotnikami niezapewniającymi wymaganego prześwitu pomiędzy pedałem a błotnikiem koła przedniego roweru wyklucza zasadność takiego twierdzenia. Organ nadzoru nie może również uwzględnić podnoszonej przez stronę okoliczności wskazującej na poinformowanie dystrybutorów

rowerów o nieprawidłowościach występujących w ich konstrukcji jeszcze przed wszczęciem niniejszego postępowania administracyjnego. Materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy wskazuje bowiem, iż ww. informacje zostały im przekazane w drodze korespondencji elektronicznej w dniu 17 czerwca 2012 r., tj. już po uzyskaniu informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów Jimmy (16"). Podobnie, po wszczęciu niniejszego postępowania, tj. w dniu 15 lipca 2011 r. strona postępowania zamówiła elementy konstrukcyjne do rowerów objętych zakresem niniejszego postępowania, na co wskazuje przekazana przez nią faktura proforma uwzględniająca ilość zamówionych elementów.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania podnosi ponadto, iż już w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych Jimmy (16"), tj. w dniu 20 lipca 2011 r., Prezes UOKiK, na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zwrócił się do niej z prośbą o przekazanie informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy wprowadzane na rynek rowery posiadające koła o średnicy 20 cali są bezpieczne. W opinii strony postępowania, nieotrzymanie przez nią żadnego pisma na udzieloną odpowiedź powinno wzbudzić jej wątpliwości, gdyż, w jej opinii, idąc za tokiem rozumowania zaprezentowanym w kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r., można by uznać, że również w stosunku do tych rowerów strona powinna podjąć jakieś czynności, aby nie narazić się na zarzuty wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. W opinii Prezesa UOKiK twierdzenia strony w tym zakresie są jednak zbyt daleko idące. Należy bowiem podkreślić, iż Prezes UOKiK dwukrotnie (tj. w piśmie z dnia 11 lipca 2012 r. oraz w piśmie z dnia 20 lipca 2011 r.) wskazał stronie postępowania, iż prośby o udzielenie informacji w tym zakresie spowodowane były wątpliwościami dla jakiej grupy wiekowej przeznaczone zostały ww. produkty, biorąc pod uwagę ich wielkość, rozmiar kół oraz dołączone elementy dodatkowe. Wyjaśnienia przekazane przez stronę postępowania uznane zostały przez Prezesa UOKiK za prawidłowe i wystarczające do stwierdzenia, że ww. cechy uzasadniają twierdzenie, że produkty te spełniają wymagania w zakresie bezpieczeństwa. W związku z powyższym nie kwestionował on stanowiska strony postępowania. Twierdzenie przez stronę, że pismo, w którym organ nadzoru zwraca się z prośbą o przekazanie wyjaśnień, informacji, czy też dowodów odnośnie wprowadzanych przez nią na rynek produktów oraz pismo informujące o wszczęciu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa konkretnego produktu powinno uzasadniać taką samą reakcję, jest w opinii Prezesa UOKiK nieuzasadnione.

Prezes UOKiK nie uwzględnił również argumentu strony postępowania, według którego poniesienie przez nią znacznych kosztów w związku z podjęciem działań naprawczych w stosunku do rowerów Jimmy (16") oraz działań informacyjnych skierowanych do dystrybutorów tych

produktów, powinno być uwzględnione jako okoliczność przemawiająca na korzyść strony postępowania. W pierwszej kolejności należy bowiem jeszcze raz podkreślić, iż podjęcie przez stronę w toku niniejszego postępowania działań naprawczych w stosunku do kwestionowanych rowerów dziecięcych zostało uwzględnione w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. jako przesłanka do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz okoliczność łagodząca przy nakładaniu na nią kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Natomiast zdaniem Prezesa UOKiK fakt, że ww. działania naprawcze wiązały się z koniecznością poniesienia przez stronę dodatkowych kosztów nie powinno mieć znaczenia dla kształtu rozstrzygnięcia zawartego w kwestionowanej decyzji. Po pierwsze bowiem zauważyć należy, że strona postępowania wprowadzając na polski rynek rowery dziecięce Jimmy (16'') ponosi odpowiedzialność za ich bezpieczeństwo na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów natomiast sformułowany został podstawowy obowiązek producenta, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Powyższe, w opinii Prezesa UOKiK, uzasadnia twierdzenie, że podejmowanie przez producenta działań naprawczych, mających na celu doprowadzenie wprowadzonych przez niego na rynek produktów do stanu bezpieczeństwa, którym zazwyczaj towarzyszy konieczność poniesienia przez niego dodatkowych kosztów, powinno być traktowane jako wypełnianie ustawowo nałożonego obowiązku. Takie działania zatem obciążają koszty prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej i nie mogą stanowić swoistej podstawy do obniżenia nałożonej kary. Zauważyć też należy, iż fakt poniesienia przez stronę znacznych kosztów mających na celu dostosowanie rowerów dziecięcych Jimmy (16'') do stanu, w którym spełniają one wymagania w zakresie bezpieczeństwa wiąże się w nierozzerwalny sposób ze znaczną liczbą produktów wprowadzonych na rynek, które nie spełniały wymagań bezpieczeństwa. Okoliczność poniesienia przez przedsiębiorcę większych kosztów akcji naprawczej z uwagi na ilość produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa wprowadzonych na rynek nie może być poczytana na korzyść strony postępowania w stosunku do podmiotów, które z uwagi na niewielką ilość wprowadzonych na rynek produktów ponoszą zazwyczaj odpowiednio niższe koszty ich dostosowania do stanu, w którym uwzględniają one wymagania bezpieczeństwa.

W opinii organu nadzoru, argumentem przemawiającym za obniżeniem kary pieniężnej, nałożonej na stronę w skarżonej decyzji, nie jest również powoływana przez nią okoliczność kierowania się obiektywnymi przesłankami przy sprzedaży rowerów dziecięcych będących przedmiotem postępowania (takimi jak: jej wieloletnie doświadczenie, sprzedaż produktów jedynie w specjalistycznych sklepach i nieprowadzenie sprzedaży w supermarketach, organizowanie szkoleń dla sprzedawców rowerów i serwisantów dokonujących ich napraw itp.). Należy bowiem

zauważyć, że pomimo tego, rowery dziecięce Jimmy (16'') posiadały nieprawidłowości konstrukcyjne w zakresie użytej osłony łańcucha oraz błotników, co oznacza, że kierowanie się przez stronę wskazanymi przez siebie przesłankami nie uchroniło konsumentów przed możliwością nabycia produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa przewidzianych dla rowerów dziecięcych. Na marginesie więc tylko Prezes UOKiK pragnie dodać, że prowadzenie przez stronę szkoleń dla niezależnych przedsiębiorców dokonujących sprzedaży detalicznej wprowadzanych przez nią na polski rynek produktów nie powoduje w żadnym stopniu, że strona postępowania ma faktyczną możliwość skontrolowania działalności swych dystrybutorów w zakresie prowadzonego przez nich doradztwa na rzecz konsumentów oraz zakresu udostępnianych im informacji, na co niejednokrotnie powoływała się strona przy jednoczesnym oświadczeniu, że takie działania sprzedawców w znaczny sposób zmniejszają możliwość występowania potencjalnych zagrożeń związanych z niewłaściwym dopasowaniem rowerów.

Ponadto, wbrew twierdzeniom strony postępowania, organ nadzoru uwzględnił okoliczność braku skarg i reklamacji na produkt będący przedmiotem postępowania i uznał powyższe za okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary pieniężnej nałożonej w kwestionowanej decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 r. z dnia 27 lutego 2012 r. Prezes UOKiK nie uznał natomiast, iż wskazany przez stronę brak skarg i reklamacji ze strony konsumentów, a także brak odnotowanych wypadków konsumenckich z użyciem roweru dziecięcego Jimmy (16'') przesądza o bezpieczeństwie tego produktu. Należy bowiem zauważyć, że działania naprawcze podejmowane w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu lub jako wykonanie obowiązków nałożonych decyzją administracyjną kończąca takie postępowanie ma właśnie na celu szybką reakcję na zagrożenia dla zdrowia i życia konsumentów stwarzanych przez dany produkt i niedopuszczenie do wystąpienia potencjalnych wypadków konsumenckich związanych z jego użyciem.

Niezrozumiałe są również argumenty strony postępowania wskazujące na fakt, że organ nadzoru powinien również uwzględnić na korzyść strony postępowania okoliczność posługiwania się przez nią wyczerpującą i niekwestionowaną w toku niniejszego postępowania instrukcją obsługi rowerów. Organ nadzoru stoi bowiem na stanowisku, że okoliczność ta nie powinna mieć wpływu na wymiar nałożonej na nią kary, tym bardziej że przypomnieć należy, na co zresztą powołuje się sama strona, że obecna jej treść jest następstwem kwestionowania przez Prezesa UOKiK w trakcie wcześniejszego postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa rowerów dziecięcych Sandy (16'') braku zapisów w instrukcji wpływających na bezpieczeństwo użytkowników roweru (a odnoszących się w szczególności do określenia kategorii użytkowników, dla których produkt jest przeznaczony poprzez wskazanie maksymalnej masy rowerzysty). Strona postępowania przyznaje

również, że uzupełnienie przez nią instrukcji obsługi produktów w tym zakresie przyczyniło się do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa osób, korzystających z tych produktów.

W odniesieniu do powoływanego przez stronę „Raportu z wykonania badań rynku rowerów dziecięcych, badań laboratoryjnych 15 rowerów dziecięcych w akredytowanym laboratorium oraz sporządzenie ekspertyzy” Prezes UOKiK pragnie podnieść, że ww. dokument, sporządzony przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A. z siedzibą w Warszawie, dotyczy analizy i oceny rynku rowerów dziecięcych w Polsce i nie jest on dokumentem obowiązującym, gdyż nie ma charakteru źródła prawa. Na marginesie również wskazać należy, iż raport ten odnosi się do wymagań normy PN-ISO 8098+A1:1996, która przestała obowiązywać w dniu 15 kwietnia 2006 r.

Odnosząc się z kolei do powoływania się przez skarżącą na opinie potwierdzające słusność prezentowanego przez nią stanowiska odnośnie sposobu dokonywania oceny bezpieczeństwa rowerów dziecięcych, tj. powoływanego przez nią pisma Departamentu Nadzoru Rynku UOKiK z dnia 7 grudnia 2010 r. (znak: DNR-70-174(1)10/KS) skierowanego do Polskiego Stowarzyszenia Rowerowego, należy uznać, iż – wbrew twierdzeniu strony – jedynie potwierdza ono stanowisko przyjęte przez Prezesa UOKiK w decyzji nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. W piśmie tym wskazano najczęściej zaobserwowane nieprawidłowości występujące wśród rowerów wprowadzonych na rynek krajowy, w tym również takie, które zostały stwierdzone w rowerach dziecięcych Jimmy (16”). I tak, w przedmiotowym piśmie wskazano, że typowym przykładem uchybienia stwierdzanego w rowerach dziecięcych jest brak prawidłowej osłony łańcucha, co może doprowadzić do wkręcenia się w zespół napędowy roweru elementów ubrania, a nawet palców dziecka. Ponadto, w piśmie tym wskazuje się na często stosowaną przez przedsiębiorców praktykę polegającą na deklarowaniu zgodności rowerów dziecięcych z wymaganiami normy niewłaściwej dla tego typu produktów, celem uniknięcia konieczności przestrzegania bardziej restrykcyjnych wymagań przewidzianych dla rowerów dziecięcych. I chociaż stwierdzić trzeba, że strona niniejszego postępowania nie deklaruje zgodności roweru dziecięcego z żadną normą, to wskazuje ona, że specyfikacja tych produktów dostosowana została do wymagań określonych w normie PN-EN: 14764:2007 „Rowery miejskie i wycieczkowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań” (choć na potwierdzenie swego stanowiska nie przedstawia żadnych dowodów).

W dalszej kolejności Prezes UOKiK pragnie zauważyć, że przedmiotem pięciu kontroli, na które powoływała się strona postępowania (znak: IH-D/JG-KBU-NU-42-88/2007; IH-D/JG-KBU-NU-42-105/2007; IH-D/JG-KBU-NU-42-116/2007; IH-D/JG-KBU-NU-42-126/2007; IH-D/JG-KBU-NU-42-129/2007) nie były rowery, lecz akcesoria rowerowe takie jak, foteliki, odzież kolarska, dzwonki rowerowe, lampki, czy bagażniki. Trudno zatem uznać, że wyniki ww. kontroli mogą w jakikolwiek sposób mieć odniesienie do niniejszej sprawy, a tym bardziej potwierdzać

bezpieczeństwo rowerów wprowadzanych przez stronę postępowania na polski rynek. Pozostałe kontrole Inspekcji Handlowej, na które powołuje się strona postępowania (znak: IH-D/JG-KBU-NU-42-128/2007; ZNU-42-87/09; D/Eg-ZK-42-177/2010) co prawda dotyczyły rowerów, z czego jedna rowerów dziecięcych (D/Eg-ZK-42-177/2010), to jednak wskazać należy, że przedmiotem żadnej z powyższych kontroli nie był rower dziecięcy Jimmy (16”).

Także powoływanie się przez stronę na rzekomą niejasność przepisów, na podstawie których prowadzone jest niniejsze postępowanie oraz pozostawienie szerokiego katalogu pojęć otwartych w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie może, w opinii organu nadzoru, stanowić podstawy do zmiany lub uchylecia kwestionowanej przez stronę decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru dziecięcego Jimmy (16”). Stwierdzić bowiem należy, iż wskazanie przez ustawodawcę kryteriów jakie są brane pod uwagę przy ocenie bezpieczeństwa konkretnych produktów, takie jak np. wymagania norm, aktualny stan wiedzy i techniki, uzasadnione oczekiwania konsumentów, czy też zasady dobrej praktyki, podyktowane jest koniecznością uwzględnienia rozmaitych zagrożeń dla zdrowia i życia konsumentów ze strony różnego rodzaju produktów. Takie ukształtowanie przepisów prawa pozwala na uwzględnienie wielu aspektów korzystania z produktu w okolicznościach konkretnego stanu faktycznego. Ponadto zauważyć należy, że strona postępowania sama wskazuje, iż przy ocenie bezpieczeństwa wprowadzanych przez nią na rynek produktów kieruje się wymaganiami wskazanymi w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, takimi jak aktualny stan wiedzy i techniki, czy też oczekiwania konsumentów związane z bezpieczeństwem produktów. Przepisy, na podstawie których prowadzone jest postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów są tożsame dla wszystkich przedsiębiorców, zaś przy uwzględnieniu okoliczności, że wobec strony toczyło się już postępowanie administracyjne w sprawie ogólnego bezpieczeństwa podobnego roweru dziecięcego, trudno uznać, że nie miała ona możliwości zapoznania się z ich treścią i znaczeniem.

Na koniec rozważań odnoszących się do poszczególnych zarzutów strony postępowania zaprezentowanych przez nią we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r., jak również w dalszej korespondencji mającej miejsce po wszczęciu postępowania zainicjowanego tym wnioskiem organ nadzoru pragnie wskazać na mylne uznanie się przez stronę postępowania za dystrybutora rowerów dziecięcych Jimmy (16”). Przepisy ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przewidują własną definicję pojęcia „producent” i „dystrybutor” na potrzeby prowadzonych na podstawie tej ustawy postępowań administracyjnych. W kwestionowanej decyzji Prezes UOKiK, na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy ustalił, że strona postępowania nabyła od

tajwańskiego wytwórcy 1796 sztuk rowerów dziecięcych Jimmy (16'') w latach 2009-2010. Powyższe przesłanki pozwalają na uznanie jej za producenta ww. rowerów dziecięcych na podstawie przepisu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela – importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Ponadto, złożony przez stronę postępowania wniosek o zwrócenie się do Komisji Europejskiej w celu uzyskania opinii na temat prawidłowego stosowania normy PN-EN 14765:2007 nie zasługuje na uwzględnienie. Nie ma bowiem wątpliwości, że produkt będący przedmiotem postępowania jest rowerem dziecięcym i słusznie Prezes UOKiK przy dokonywaniu oceny jego bezpieczeństwa uwzględnił wymagania zawarte w normie PN-EN 14765:2007, nawet jeśli maksymalna wysokość sztycy zamontowana w tym rowerze nieznacznie wychodzi poza zakres normy. Norma ta została opublikowana 24 października 2008 r. i obowiązuje do chwili obecnej, zatem jej wymagania obowiązywały również w momencie wprowadzania przez stronę rowerów dziecięcych Jimmy (16'') na rynek. Podkreślić należy, że stanowisko zajęte przez organ nadzoru znalazło aprobatę w orzecznictwie sądów administracyjnych. Jednocześnie należy wskazać, że również strona postępowania w dołączanej przez nią do rowerów instrukcji obsługi przyznaje, że oferowane przez nią rowery dziecięce o kołach 16-calowych (zatem też rower dziecięcy Jimmy 16'') przeznaczone są dla dzieci w przedziale wiekowym od 5 do 7 lat, a maksymalna waga rowerzysty wraz z bagażem przy tego typu rowerach nie powinna przekraczać 35 kg.

Wskazując na okoliczności uzasadniające rozstrzygnięcie w zakresie kary pieniężnej określonej w kwestionowanej decyzji nr DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r., organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że nałożenie na nią ww. kary pieniężnej wiązało się z naruszeniem przez stronę art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Legalność ww. rozstrzygnięcia dokonanego przez Prezesa UOKiK w decyzji wydanej w I instancji nie może, w opinii organu nadzoru, budzić wątpliwości. Przypomnieć bowiem należy, iż naruszenie art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi samoistną przesłankę do zastosowania art. 33 a ust. 2 pkt 2 tej ustawy, tj. nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, niezależnie od późniejszej eliminacji zagrożenia stwarzanego przez ten produkt. Ponadto, organ nadzoru stoi na stanowisku, iż nałożenie przez Prezesa UOKiK w decyzji DNR-1/22/2012 z dnia 27 lutego 2012 r. na stronę postępowania kary pieniężnej było także uzasadnione względami celowości i słuszności. Ponownie bowiem wskazać

należy, iż w stosunku do strony postępowania toczyło się wcześniej postępowanie prowadzone na podstawie przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów, którego przedmiotem był również rower dziecięcy o takich samych wadach konstrukcyjnych, jak ten będący przedmiotem niniejszego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru doszedł do przekonania, że nałożenie kary pieniężnej na stronę postępowania było zasadne, bowiem ponownie wprowadziła ona na rynek produkt niespełniający wymagań bezpieczeństwa, narażając konsumentów na niebezpieczeństwo związane z jego używaniem. Głównym zatem celem kary pieniężnej, nałożonej na stronę w skarżonej decyzji administracyjnej, było w tym przypadku poniesienie dolegliwości za ponowne narażenie konsumentów na ryzyko utraty zdrowia wskutek wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Ponadto, podążając za linią orzecznictwa dotyczącą charakteru tej kary stwierdzić trzeba, że oprócz wymiaru represyjnego dla konkretnego przedsiębiorcy, ma ona także spełniać funkcje prewencyjne i odnosić skutek względem innych przedsiębiorców. Należy także zauważyć, że w podobnych sytuacjach organ nadzoru nakładał na innych przedsiębiorców kary w zbliżonej wysokości, co w przypadku strony niniejszego postępowania. Trzeba podkreślić, iż nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 18% wartości maksymalnie możliwej do nałożenia kary, bowiem ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł.

Jak już wskazano, kara pieniężna, o której mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną i odczuwalną dolegliwością ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W opinii Prezesa UOKiK, zmniejszenie jej wysokości bądź odstąpienie od niej, stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za ponowne wprowadzenie przez stronę postępowania produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, jak również powodowałoby niemożność realizacji celów represyjno – wychowawczych, mających na celu wymuszenie na ukaranym podmiocie przestrzegania reguł prawnych w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, kara pieniężną w wysokości 18 000 zł nałożona przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorcę „VELO” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gliwicach jest adekwatna i w należyty sposób uwzględnia okoliczności stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK w sposób szczegółowy i wyczerpujący wskazał na okoliczności, jakimi kierował się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej. Po pierwsze, działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Jako okoliczność obciążającą stronę postępowania Prezes UOKiK potraktował fakt, iż jest to kolejne naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez stronę (jak wskazano powyżej wobec strony toczyło się już wcześniej postępowanie dotyczące roweru dziecięcego o podobnych cechach i analogicznych nieprawidłowościach konstrukcyjnych). Ponadto na niekorzyść strony postępowania Prezes UOKiK potraktował okoliczność, że rower będący przedmiotem postępowania stanowi zagrożenie dla dzieci, które zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegającą szczególnej ochronie. Natomiast jako okoliczności potraktowane na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK uwzględnił brak skarg konsumentów na rower dziecięcy Jimmy (16'') oraz fakt, iż strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru – wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez ten produkt i przekazała dowody tych działań.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, Prezes UOKiK uznał, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/22/2011 z dnia 27 lutego 2012 r. było prawidłowe, a tym samym brak jest podstaw do jego zmiany lub uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

PREZES
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

dr Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel

Otrzymuje:

„VELO” sp. z o. o.
ul. Pszczyńska 305
44-100 Gliwice